

af alle Takster med 25 pCt., hvad der unægtelig er mit Maal ved denne Lov, og endda vilde jeg ganske kunne løse den højtærede Statsminister fra den Risiko paa 10 Mill. Kr., som han regner med. Selvfølgelig kan mine Tal kritiseres, men de er efter mit Skøn meget forsigtige og under alle Omstændigheder lige saa gode som den højtærede Ministers.

Formaalet maa, som sagt, være at komme længere ned, hvis vi skal naa den tilsigtede Virkning. For Godstaksternes Vedkommende er det navnlig Vognladnings- og Frimærkepakketaksterne, som maa længere ned. Taksterne for Vognladningsgods kan ikke nu ligge $2\frac{1}{2}$ Gang højere end før Krigen. For adskillige Varers Vedkommende har man allerede i nogen Tid erkendt det, idet man paa Indenrigsministeriets Budget har givet en Nedsættelse af 30 pCt., og det foreliggende Lovforslag forudsætter jo, at denne Nedsættelse bibeholdes. Det er endog muligt, at man for disse særlige Varers Vedkommende maa endnu længere ned, jeg tænker navnlig paa Tørv og Byggematerialer. Med Henblik paa de Planer, der er i Gang om Boligbyggeri, kan man formentlig ikke have Takster for Befordring af Byggemateriale, der ligger 100 pCt. højere end før Krigen. Der er tilmed det teknisk forkerte ved den usædvanlige Nedsættelse af Stykgodstaksterne med 25 pCt. og Vognladningstaksterne med $12\frac{1}{2}$ pCt., at den laveste Stykgodstakst og den højeste Vognladningstakst derved kommer til at ligge for nær ved hinanden. Hvis jeg for at nævne et grelt Eksempel tager en Stykgodsforsendelse paa 5 000 kg Kolonialvarer, saa vil den ifølge Lovforslaget koste 186 Kr. over en Distance paa 600 km, medens det samme Kvantum sendt som Vognladningsgods vil koste 173 Kr. 50 Ø. plus et Tillæg paa 32 Kr. 40 Ø. for lukket Vogn, altsaa i alt 205 Kr. 90 Ø. eller 20 Kr. dyrere end Stykgodsforsendelsen. Selv om nu Lovforslaget vil medføre en Nedsættelse af Tillæget, vil Vognladningsforsendelsen dog blive dyrere. Og naar man nu betænker, at Stykgods skal Banerne modtage, indlæsse, udlæsse, lagre paa Pakhus til en forholdsvis minimal Pladsleje, medens Banerne for Vognladningsgodsets Vedkommende kun har at levere en Vogn, som Forsenderen selv maa læsse Varerne ind i og ud af, og som man oven i Købet faar en ret høj Vognleje af, hvis den ikke tømmes maaske allerede inden 6 Timer efter Ankomsten, vil man forstaa, at alene af disse Grunde maa der være en betydelig

afstand mellem Vognladningstaksterne og Stykgodstaksterne.

For Frimærkepakkerens Vedkommende henviser jeg til, hvad jeg udtalte i Fjor ved Posttakslovens anden Behandling. Frimærkepakkerne er bogstavelig talt jaget væk fra Jernbanerne og Postvæsenet paa Grund af de ganske urimelig høje Takster og befordres nu af Landevejsautomobiler. En Grundtakst af f. Eks. 50 Ø. i Stedet for de nuværende 90 Ø. vilde udmærket betale sig for Statsbanerne; en saadan Nedsættelse skulde nok medføre en Trafikstigning med det samme.

Lovforslaget maa ligeledes nødtigt forlade Rigsdagen uden rimeligere Nedsættelser af Taksterne for de korte Personrejser. Her er de andre Befordringsmidlers Konkurrence saa stor, og her virker de høje Takster særlig til at holde de rejsende borte. Saa vil jeg gerne til Gengæld skænke den højtærede Minister den stærke Nedsættelse af Priserne paa Billetter til anden Klasse. Forholdet mellem anden og tredje Klasses Billetpriser som 2 til 1 er efter min Formening meget godt og kunde udmærket bevares, men jeg vil samtidig spørge, om det ikke var paa Tide — jeg ved, der er talt om det saa tit — alvorligt at overveje at komme helt bort fra anden Klasse og over til een fælles og god Vognklasse. Ligesom man har afskaffet første Klasses Kupeer undtagen i Forbindelsen med Udlandet, kunde man som Overgang afskaffe anden Klasse i de lokale Tog og kun bevare den i Forbindelsen mellem Landsdelene, og der kunde Taksten sikkert godt være den dobbelte af tredje Klasses. Som sagt, jeg haaber paa den højtærede Ministers Forhandlingsvillighed med Hensyn til disse ikke mange, men dog ret vigtige Ændringer.

Sluttelig vil jeg gerne henstille en Tanke til Overvejelse, og da den gælder saavel Statsbane- som Posttaksloven, beder jeg om den højtærede Formands Tilladelse til blot et Øjeblik at omtale begge disse to Lovforslag. Posttaksloven er næsten alle fastsat i Postloven med bestemte Beløb, som Administrationen ikke kan forandre, saa længe de ikke ændres ved Lov. Det er bestemt, at et indenbys Brev koster saa og saa meget, et udenbys saa og saa meget og Pakker saa og saa meget o. s. v. Statsbanernes Takster ansættes ikke med et bestemt Beløb, de fremtræder formelt som en Slags Maksimaltakster. Men i den sidste halve Snes Aar har Forholdet alligevel været det, at Maksimaltaksterne er blevet Normaltakster. Min